

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНОЛОГІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ

ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ
82 НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
ВИКЛАДАЧІВ УНІВЕРСИТЕТУ

Одеса 2022

Наукове видання

Збірник тез доповідей 82 наукової конференції викладачів університету
26 – 29 квітня 2022 р.

Матеріали, занесені до збірника, друкуються за авторськими оригіналами.
За достовірність інформації відповідає автор публікації.

Рекомендовано до друку та розповсюдження в мережі Internet Вченою радою
Одеського національного технологічного університету,
протокол № 13 від 24.05.2022 р.

Під загальною редакцією Заслуженого діяча науки і техніки України,
Лауреата Державної премії України в галузі науки і техніки,
д-ра техн. наук, професора Б.В. Єгорова

Укладач Т.Л. Дьяченко

Редакційна колегія

Голова

Єгоров Б.В., д.т.н., професор

Заступник голови

Поварова Н.М., к.т.н., доцент

Члени колегії:

Безусов А.Т., д-р техн. наук, професор
Бурдо О.Г., д-р техн. наук, професор
Віннікова Л.Г., д-р техн. наук, професор
Гапонюк О.І д-р техн. наук, професор
Жигунов Д.О., д-р техн. наук, професор
Іоргачова К.Г д-р техн. наук, професор
Капрельянц Л.В., д-р техн. наук, професор
Коваленко О.О., д-р техн. наук, професор
Косой Б.В., д-р техн. наук, професор
Крусір Г.В., д-р техн. наук, професор
Мардар М.Р., д-р техн. наук, професор
Мілованов В.І., д-р техн. наук, професор
Павлов О.І., д-р екон. наук, професор
Плотніков В.М., д-р техн. наук, професор
Станкевич Г.М., д-р техн. наук, професор
Савенко І.І., д-р екон. наук, професор
Тележенко Л.М., д-р техн. наук, професор
Ткаченко Н.А., д-р техн. наук, професор
Ткаченко О.Б., д-р техн. наук, професор
Хобін В.А., д.т.н., професор
Хмельнюк М.Г., д-р техн. наук, професор
Черно Н.К д-р техн. наук, професор

допустити власними діями їх «знищення» і міграцію закордон у пошуках більш вигідних умов і кращих можливостей [1].

Вважаємо, має зростати необхідність координації дій усіх держав у цих сферах, які, між іншим, тісно пов'язані між собою. Є доцільним змінити підходи до виробництва та використання енергії. Звісно, розвиток цифрових технологій, біотехнологій та технологій штучного інтелекту може допомогти вирішити проблему, однак, це змінює структуру економік. Досягнення ІТ сфери можливо застосовувати в управлінні підприємствами харчової промисловості.

Впровадження елементів цифрових технологій має принципове значення, оскільки оптимізує тимчасовий період розвитку технологій, залучає інвесторів, а також і ефективно управляє аграрною економікою регіону. Необхідно створити розподілену інформаційну систему з регіональними сегментами, інтегровану із центральною частиною. Це дозволить отримати повне уявлення про те, що відбувається в галузі країни, не втрачаючи гнучкості та швидкості. Так, за допомогою спеціальних додатків, можливо відслідковувати врожай, застосовувати спеціальні добрив, отримувати консультацію спеціалістів, навіть, контролювати екологічність і продовольчу безпеку країни.

Прогресивний розвиток аграрного сектора в сучасному світі неможливий без інновацій, заснованих на цифрових рішеннях. Цифрові технології сприяють підвищенню продуктивності, продуктивності, оптимізації витрат, що в результаті забезпечує конкурентоспроможність галузі та сталий розвиток сільського господарства. Країни, які широко впроваджують такі ж технології в агропромисловому комплексі, такі як Нідерланди та Ізраїль, показали проривні темпи зростання і є прикладом того, як можна розвиватися, використовуючи сучасні досягнення науки з найменшим впливом на навколишнє середовище [2].

Тому, вважаємо, що поєднання проривних сфер економіки: аграрного сектору і ІТ країни буде сприяти їх розвитку і розквіту як галузей, так і країни загалом.

Література

1. Безвуглий М.І. НАС ВИРУЧИТЬ? Стаття у журналі «Business Zavarник», 2021. – №7. – С. 22-23. – 114 с. Режим доступу в електронному джерелі: <https://zavarnik.biz/it-nas-vyruchit>
2. АПК майбутнього. Погляд сільське господарство крізь призму аналізу великих даних <https://www.agroinvestor.ru/analytics/article/31304-apk-budushchego/>

ОСОБЛИВОСТІ ФІНАНСОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ

Тарасова О.В., канд. екон. наук, доцент

Одеський національний технологічний університет, м. Одеса

Важливим чинником економічного зростання національної економіки та її окремих суб'єктів є достатній обсяг фінансових ресурсів. Успішна діяльність суб'єктів господарювання безпосередньо залежить від її фінансового забезпечення. Сьогодні з проблемою фінансового забезпечення соціального, економічного та екологічного розвитку стикаються більшість підприємств, що обрали стратегію сталого розвитку. Проблемою є відсутність ефективних інструментів фінансового регулювання реалізації концепції сталого розвитку та оптимальних умов формування ресурсів.

Теоретичні та практичні аспекти забезпечення фінансовими ресурсами діяльності економічних суб'єктів досліджуються в працях багатьох вітчизняних та зарубіжних науковців. Серед них такі вчені, як Бланк І.О., Зайцева Л.О., Зятковська Л.І., Кириленко О.П.,

Костирко Л.А. та ін. Разом з тим, недостатньо висвітленими залишаються питання дослідження структури джерел та оптимальних умов формування ресурсів.

Фінансові ресурси формуються за рахунок: власних і прирівняних до них засобів (акціонерний капітал, пайові внески, прибуток, цільові надходження і т.п.); мобілізованих на фінансовому ринку ресурсів (кредити довгострокові й короткострокові, кошти, що надходять від операцій з цінними паперами і т.п.); бюджетні субсидії, що надходять у порядку перерозподілу (субвенції і т.п.).

Напрямами використання фінансових ресурсів підприємств, організацій і установ є:

- розширене відтворення і розвиток підприємств: придбання обладнання та інвентаря, капітальне будівництво, ремонт основних фондів, здійснення реконструкції, оновлення виробництва, автоматизація, механізація виробничих процесів тощо;

- вирішення соціальних проблем трудового колективу: утримання соціально-культурних об'єктів (баз відпочинку, будинків культури, дитячих садків, профілакторіїв), будівництво житла;

- матеріальне стимулювання працюючих за досягнення кращих індивідуальних та колективних результатів: премії, персональні надбавки, компенсації;

- створення фінансових резервів, необхідних для забезпечення безперервного виробничого процесу на підприємствах;

- задоволення інших потреб [1].

Класичний підхід до фінансового забезпечення відтворювальних процесів розглядається як процес покриття витрат за рахунок фінансових ресурсів, акумульованих суб'єктами господарювання і державою. На рівні компанії фінансове забезпечення – це процес формування і використання фінансових ресурсів для задоволення потреб суб'єкта господарювання, регламентованих відповідними нормативними актами, які визначають способи їх мобілізації, розподілу і використання на всіх рівнях господарського управління. При цьому, зазначено, що здійснюють його за допомогою використання методів залучення ресурсів: самофінансування, банківського кредитування, бюджетного фінансування й кредитування, перерозподілу коштів, розміщення фінансових інструментів і боргових зобов'язань [2].

Основним стримуючим фактором розробки концепції фінансового забезпечення сталого розвитку компаній є усвідомлення власниками і менеджерами різних рівнів нової філософії бізнесу (цілей та стратегії сталого розвитку). Нова парадигма покликана відображати і пояснювати зміни економічної реальності, а тому повинна постійно вдосконалюватися, розвиватися під впливом економічних процесів.

Економічна сутність завдань, пов'язаних з фінансуванням модернізації суб'єктів господарювання, виражається в підвищенні темпів економічного зростання, забезпеченні ефективної соціальної та екологічної складової. Визначальною функцією фінансового забезпечення є залучення та раціональне використання фінансово-кредитних та інвестиційних ресурсів. Загальновідомо, що саме наявність фінансових ресурсів/капіталу забезпечує необхідні умови для функціонування економічної системи та компаній, як ключових її складових. Саме капітал в процесі кругообігу господарської діяльності приймає різні форми і впливає на відтворювальні процеси господарюючого суб'єкту.

Основні передумови розробки парадигми сталого розвитку підприємств полягають у наступному:

- сучасні вимоги зовнішніх та внутрішніх користувачів щодо забезпечення соціально відповідальної діяльності підприємств, орієнтованої на реалізацію концепції сталого розвитку;

- трансформація підходів до розподілу і перерозподілу створеної вартості:

- 1) перерозподіл вільних коштів між підприємствами через фінансовий ринок з подальшим спрямуванням на фінансування їх сталого розвитку;

- 2) розподіл доданої вартості серед стейкхолдерів, що сприятиме забезпеченню сталого розвитку суспільства;

— необхідність підвищення потенціалу фінансового забезпечення сталого розвитку за рахунок використання інноваційних інструментів: фондового ринку (спеціальні платформи для відкритого розміщення акцій компаній), венчурного інвестування соціальної діяльності, прямого фондового інвестування, факторингу, фінансування на основі активів, альтернативних видів кредитування (корпоративні облигації, сек'юритизація кредитів);

— подолання асиметрії щодо розкриття інформації про сталий розвиток підприємства, формування механізмів взаємодії із зацікавленими сторонами шляхом розкриття інформації про сталий розвиток в інтегрованій корпоративній звітності [3].

Таким чином, необхідність стабільного відтворення капіталу для забезпечення сталого розвитку суб'єктів господарювання вимагає застосування комплексного підходу до вирішення проблеми фінансового забезпечення діяльності суб'єктів господарювання, а саме, застосування різних джерел фінансового забезпечення, використання сучасних інструментів залучення фінансових ресурсів: самофінансування, банківського кредитування, бюджетного фінансування й кредитування, перерозподілу коштів, розміщення фінансових інструментів і боргових зобов'язань.

Література

1. Кириленко О.П. Фінанси (Теорія та вітчизняна практика) : Навч. посібник. Тернопіль: Астон. 2002. 212 с.
2. Зятковська Л. І. Методологічні засади фінансового забезпечення підприємств. Фінанси України. 2007. № 6. С. 150.
3. Костирко Л.А., Зайцева Л.О. Передумови формування парадигми фінансового забезпечення сталого розвитку суб'єктів господарювання. 2020. № 1 (87). С. 107-113.

СЕКЦІЯ «ЕКОНОМІЧНА ТЕОРІЯ ТА ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНА БЕЗПЕКА»

ОСОБЛИВОСТІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОДОВОЛЬЧОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ: ПРАВОВИЙ АСПЕКТ

Шишлюк В.Р., канд. юрид. наук, доцент

Одеський національний технологічний університет, м. Одеса

24 лютого 2022 року у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України та на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони Президентом України – Верховним Головнокомандувачем Збройних Сил України підписано Указ № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні».

Воєнні дії, що ведуться РФ на території України, можуть мати негативні наслідки для функціонування продовольчих систем; очікуються, серед яких зокрема:

- порушення цілісних ланцюгів постачання продукції сільського господарства та харчових продуктів (від первинного виробництва до реалізації продукції споживачеві), а також діяльності щодо створення доданої вартості в АПК, пов'язаної із виробництвом, переробленням, розподілом, споживанням й утилізацією харчових продуктів;

- зрив посівної кампанії, що є особливо загрозливим, зважаючи на високі світові ціни на газ і, відповідно, мінодобрива[1]. Активні бойові дії наразі відбуваються в тих областях, де вирощують більшу частину пшениці – Харківській, Одеській, Запорізькій. Сукупно це призведе до зменшення врожайності, зборів і експорту зернових;

- ускладнений експорт української продукції на зовнішні ринки через блокування портів України з боку РФ (60 % сільськогосподарської продукції України експортується

ПРОБЛЕМИ ОРГАНІЗАЦІЇ ФІНАНСУВАННЯ ВЛАСНОГО БІЗНЕСУ Стасюкова К.В.....	382
СЕКЦІЯ «ОБЛІК І АУДИТ»	
ПРОДУКЦІЯ ОЛІЄЖИРОВОГО ПІДКОМПЛЕКСУ УКРАЇНИ НА ЗОВНІШНЬОМУ РИНКУ АГРОПРОДОВОЛЬЧОЇ ПРОДУКЦІЇ – АНАЛІЗ СУЧАСНОГО СТАНУ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ Антонюк П.О., Антонюк О.П., Ступницька Т.М., Баранюк Х.О.....	383
МЕТОДИЧНИЙ ПІДХІД ЩОДО ОЦІНКИ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ХАРЧОВОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ НА ОСНОВІ СТРАТЕГІЧНОГО АНАЛІЗУ НА МАКРО- ТА МЕЗОРІВНЯХ ЇЇ ДОСЛІДЖЕННЯ Купріна Н.М.....	385
РОЛЬ МОНІТОРИНГУ ЯК СТАТИСТИЧНОГО МЕТОДУ ДОСЛІДЖЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА Ощепков О.П., Магденко С.О.....	387
ПРОВІДНІ НАПРЯМКИ РОЗВИТКУ ГАЛУЗЕЙ У КОНТЕКСТІ ПІДНЯТТЯ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ Немченко В.В., Колеснік В.І.....	388
ОСОБЛИВОСТІ ФІНАНСОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ Тарасова О.В.....	389
СЕКЦІЯ «ЕКОНОМІЧНА ТЕОРІЯ ТА ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНА БЕЗПЕКА»	
ОСОБЛИВОСТІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОДОВОЛЬЧОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ: ПРАВОВИЙ АСПЕКТ Шишлюк В.Р.....	391
ДЕЛЕГУВАННЯ - ЯК ІНСТРУМЕНТ ЕФЕКТИВНОГО УПРАВЛІННЯ НА ПІДПРИЄМСТВІ Заболотна О.С. Работін Ю.Г.....	393
КАТЕГОРІЯ ПОТРЕБ В ЕКОНОМІЧНІЙ ТЕОРІЇ Згадова Н.С., Ткачук Т.І., Павленко Г.М., Згадова Н.С.....	395
СЕКЦІЯ «ХОЛОДИЛЬНІ УСТАНОВКИ І КОНДИЦІОНУВАННЯ ПОВІТРЯ»	
ДОСЛІДЖЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ РОБОТИ АКЦІАЛЬНО-ПОРШНЕВОГО КОМПРЕСОРА АВТОМОБІЛЬНОГО КОНДИЦІОНЕРА Яковлев Ю.О., Семко А.С.....	397
ПРИНЦИПИ СИСТЕМНОГО АНАЛІЗУ КЛІМАТИЧНИХ УСТАНОВОК ДЛЯ ВИРОБНИЦТВА ЕНТОМОЛОГІЧНИХ ПРЕПАРАТІВ Піщанська Н.О., Подмазко О.С.....	399
СЕКЦІЯ «ФІЛОСОФІЯ І ПРАВО»	
РОЗУМІННЯ ПРАВОВОЇ ДЕРЖАВИ У ФІЛОСОФІЇ І. КАНТА Мельник Ю.М., Тодорова С.М., Шевченко Г.А.....	400
МАРОДЕРСТВО: МОРАЛЬНИЙ І ПРАВОВИЙ АСПЕКТ Осадча І.А.....	401
СОЦІАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЯК СКЛАДОВА ЕТИКИ Соловей А.О., Ботіка Т.С., Мамроцька О.А.....	402
РОЗВИТОК СТРЕСОСТІЙКОСТІ СТУДЕНТІВ ЗВО В СУЧАСНИХ УМОВАХ Черкаський А.В.....	404
ОПІР СЕЛЯНСТВА СУЦІЛЬНІЙ КОЛЕКТИВІЗАЦІЇ В ОДЕСЬКОМУ ОКРУЗІ У 1930 РОЦІ Шишко О.Г.....	406
ВІЙНА В УКРАЇНІ ТА ЗАГРОЗА СВІТОВОЇ ПРОДОВОЛЬЧОЇ БЕЗПЕКИ Черняк Г.А.....	408
СЕКЦІЯ «ФІЗИЧНА КУЛЬТУРА ТА СПОРТ»	
ФІЗИЧНА КУЛЬТУРА У КОЛІ ОСОБИСТОГО ЖИТТЯ СТУДЕНТА Кананихіна О.М., Сергєєва Т.П.....	410
ВИЗНАЧЕННЯ РІВНЯ ФІЗИЧНОЇ ПІДГОТОВЛЕНOSTІ СТУДЕНТІВ ТЕХНОЛОГІЧНИХ ФАКУЛЬТЕТІВ Струк Б.І.....	412
	428